

§. 9.

*Отношенье узаймности къ отечестволюбию пос-
дни племена Славянски.*

Нека Славянска племена и нарѣчия имаю свое властито, слободно и независимо отечество, друга само условно полу или съ другимъ народима и єзицима обште. Они први срећніи лако долазе у опасностъ да се у свое отечество одвећь залюбе и тако се више съ домородствомъ него съ народностю занимаю; притомъ на другу не тако срећну браћу једне майке негледаю, сами себе задоволяваю и узаймность презиру. Али чрезъ то быва ньиово изображенъ слабо, єзикъ јестностранъ, ньиова книжевность постає частна на подобие каквогъ уда одцеченогъ одъ тела, ни у једномъ одъ тіи неразвия се народнии характеръ у целой снази. Одъ овогъ зла може іи само узаймность спасти. Она на противъ нарѣчия и племена, коя свое отечество немаю, или коима бы се ово баръ одоказати тело, наћићеду у овой узаймности спокойну утѣху и душевно прибѣжиште, и имаћеду у овомъ прилюбљеню къ целомъ народу и ньновой богатой книжевности сладку нахнаду у место лишаваня отечства. Аль опетъ заръ да се националисмусъ съ патриотизмомъ несдружи и у согласиб недоведе, и у случаю несагласия, заръ овай ономе